

[Tørnæs]

dat til at gøre det, det er ikke anfægtet. Var det nu klogt under de omstændigheder at handle på den måde? Det vil jeg stille mig aldeles tvivlende over for ikke mindst på baggrund af de mange gode råd, jeg har fået fra hr. Risgaard Knudsen i min tid som landbrugsminister, hvor hr. Risgaard Knudsen ikke forsømte nogen lejlighed til at indoktrinere mig, forsøge at overbevise mig om, hvor vigtigt det var, at der blev sagt nej til de forslag ikke mindst af hensyn til beskæftigelsen på de forskellige værfter.

Det er også på den baggrund, jeg har stillet det spørgsmål, som jeg ikke fik svar på, til hr. Risgaard Knudsen.

Hvad var årsagen til skiftet hos hr. Risgaard Knudsen?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Vi har aldrig lagt skjul på – heller ikke i Markedsudvalget – at vi fandt, at det var en vattet holdning, regeringen havde i den her sag.

Men det ændrer ikke noget ved det principielle, som hr. Peter Duetoft tager fat i, nemlig at der var et problem, der skulle finde sin løsning, fordi det indre marked krævede en løsning på det område. Men den løsning kunne man også godt have fundet i de mere frihandelspolitiske tankegange frem for de mere protektionistiske tankegange.

Hvis det var nødvendigt – og det var nødvendigt – at ændre på toldsatserne for at få ens toldsatser i EF, så kunne vi da bare have sat toldsatserne ned til det tyske niveau i alle EF-landene, og så havde der ikke længere været noget problem på det indre marked. Så havde forbrugerne fået gavn af det, og så havde man ikke forsøgt at lave en præferencestilling for nogle bananproducenter og straffet andre.

Der var intet i vejen for, at man kunne have løst problemet og samtidig kunne have forfægtet den frihandelspolitiske tanke og støttet de frihandelspolitiske lande. Jeg synes, at det er værd at få frem her i debatten.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Kent Kirk har den fordel, at hr. Kent Kirk og hans parti havde en anderledes markant holdning i Markedsudvalget, end hr. Tør-

næs og hans parti havde. Derfor er der ikke de store problemer.

Det er egentlig hr. Tørnæs, der får mig herop. Det kan lyde som teknik, men det er det ikke. Jeg synes, hr. Tørnæs er i gang med at køre os ind på en glidebane uden lige.

Hvis det skal være sådan, at man ikke kan tage partier i Markedsudvalget, som enten ikke siger noget, eller som siger ja, til indtægt for, at de er enige i regeringens politik, så går det galt. Det må være sådan, at partierne i Markedsudvalget siger nej, når de er imod et forslag. Siger partierne ikke nej i Markedsudvalget, må man gå ud fra, at de er enige i forslaget og dermed i mandatet og det, regeringen kører videre med.

Det kan ikke være sådan, som hr. Tørnæs siger nu, at det er regeringen, der fører udenrigspolitikken på det her område. Nej, regeringen har spurgt om et råd i Markedsudvalget og må gå ud fra, at de partier, der ikke siger fra, siger ja.

Derfor, må jeg sige til hr. Tørnæs, går den altså ikke først at glemme at sige nej i et eller andet tilfældigt udvalg – jeg må jo ikke referere, hvad det var for et udvalg – og så komme nu og sige offentligt: Nå, det var vi for resten uenige om.

Man er nødt til at træffe en beslutning. Man er nødt til at sige fra i tide i stedet for at forsøge at køre dobbeltløb. Ellers kan Markedsudvalget som institution ikke overleve.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

For god ordens skyld først den bemærkning, at jeg heller ikke i denne omgang i modsætning til hr. Tørnæs hverken direkte eller indirekte tør gøre forsøg på eller vil gøre forsøg på at referere fra Markedsudvalgets møder. Den tavshed, der her skal være, ønsker jeg også ved den her lejlighed at vise respekt over for.

Dernæst må jeg notere mig, at jeg endnu ikke af hr. Tørnæs har fået svar på mit spørgsmål om, hvad Venstres holdning var i Markedsudvalget forud for det af hr. Tørnæs i dag omtalte ministerrådsmøde.

Når jeg tænker tilbage på, hvad der efter regeringsskiftet har været skrevet om den her sag i forskellige dagblade, kan jeg heller ikke tilbageholde den bemærkning, at hr. Tørnæs' indlæg her i dag vedrørende banansagen ikke så meget – det er i hvert fald det indtryk, jeg sid-